

ofrer saa mange Millioner paa den søndre. Det ærede Medlem skulde derfor ikke sige saadant noget, han har ingen Grund dertil. Det ærede Medlem maa give mig Lov til at sige, at det er urimeligt at anvende 6 Millioner paa at sikre den søndre Lange, der ikke er daarligere end den nordre, og ikke noget paa denne. Det ærede Medlem maa give mig Ret til med den Pligt, vi alle have til at baretage det almene Interesse, at sætte et Spørgsmaalstegn ved, om det er en fornuftig Anvendelse af alle disse Penge. Det maa jeg have Lov til at sige, uden at det ærede Medlem paa sin Side har Ret til at sige, at jeg ikke vil gaa med til at anvende noget til Sikring af Forholdene deroppe. Det, det ærede Medlem foreslaar, kan være fornuftigt, relativt set; men om det er saa fornuftigt, som det ærede Medlem antager, har jeg og ethvert Medlem Ret til at sætte et Spørgsmaalstegn ved.

Da imidlertid den højtærede Minister har erklæret sig rede til, naar Tiden kommer, og jeg vil haabe, den kommer snart, at tage dette vigtige Spørgsmaal om Vimsjordens Besejlingsforhold op til Gennemførelse, og da den højtærede Minister ligeledes har givet Tilfagn om, at han vil lade i alt Fald Havneprojekterne paa Sjællands Vestkyst til Fremme af Fiskeriet undersøge en saghyndig Undersøgelse, og at der ikke dertil behøves nogen Bevilling, skal jeg tage de to af mig stillede Vædringsforslag tilbage.

Formanden (Sofus Høgsbro): Vædringsforslagene under Nr. 7 og 8 uden for Listen ere tagne tilbage. Er der nogen, der optager dem? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Ordføreren (C. Hage): Der er, saa vidt jeg ved, ikke flere Talere indtegnet, og jeg skal derfor, forinden Forhandlingen slutter, gøre nogle Bemærkninger i Anledning af forskellige af de fremkomne Udtalelser. I det jeg først vender mig til den ærede Minister, skal jeg begynde med at knytte nogle Ord til en Udtalelse, der i Gaar fremkom fra ham i Anledning af mine Øringer om Kontrollen med Statsbanernes Udgifter. Den ærede Minister sagde, at min Bemærkning om, at der ogsaa her trænges til Kontrol, vel var i Formen meget mild, men at han deri fandt ligesom en Gentlang af Angreb, der vare fremkomne fra anden Side, og som han betegnede som fuldstændig løse Paastande. Uden i nogen Maade at komme ind paa Spørgsmaalet om det berettigede eller uberettigede i de Angreb, som jeg antager at den ærede Minister sigtede til —

der er jo i øvrigt fra mange forskellige Sider fremkommet forskellige Angreb paa Statsbanernes Administration, men dette Spørgsmaal herom skyder jeg helt til Side — uden altsaa at komme ind derpaa skal jeg sige, at jeg er mig bevidst, at jeg ikke har givet nogen besøjet Anledning til hin Bemærkning af den ærede Minister. Det er ikke min Skik at gøre mig til Talerør for løse Paastande. I de Ord, jeg sagde, hverken laa der eller skulde der ligge andet mere end netop det, Ordene sagde. Men da den ærede Minister saaledes har kaldt mig frem, skal jeg ikke undlade at føje en Del yderligere til de saa Ord, jeg sagde i Gaar. Der er ingen, der kan undgaa at være opmærksom paa, at der er en paafaldende Forstel mellem den Behandling, som Statsbanernes Budget undergives af Finansudvalget og Folketinget, og den Maade, hvorpaa den øvrige Del af Finansloven behandles. Folketingets Tilidsmænd i Finansudvalget underkaste Budgettet en indgaaende Detailundersøgelse. Vi sidde ofte og drøfte lange Tider igennem Bevillinger paa et Par Hundrede Kroner eller endnu mindre. Naar det findes, at en eller anden Dyrslæge har et Hundrede Kroners Tilskud, som han ikke burde have — straks ere vi rede til at slaa ned. Hele denne Liste over Vædringsforslag med dens halvtredje Hundrede Nummere er Vidnesbyrd om denne indgaaende Behandling, og den giver endda ikke Meddelelse om den Mængde af Spørgsmaal, der ere overvejede og afgjorte i Udvalget, uden at det har sat sig Spor i Betænkningen. Det er ofte blevet bebrejdet Folketinget, at det giver Finansloven en saadan Detailbehandling; man har fundet, at dette var altfor smaaligt og nøjeregnende. Jeg skal heller ikke være utilbøjelig til at tro, at vi maaste ofte hænge os for meget i Smaaating. Men sikkert er det, at denne Behandling er ikke blot paa sin Plads, den er i Virkeligheden Grundvolden for hele vor finansielle Stilling. Det er til denne nøjeregnende Paapaselighed, at hele den Fremgang skyldes, som har fundet Sted i det halve Hundrede Aar, der er gaaet siden Frihedstidens Begyndelse. Det er den, der har bevirket, at vi fra at være en forarmet og forgældet Stat ere blevne til en i finansiell Henseende velstaaende og velanset Stat. Der er friske Vidnesbyrd nok om, hvilke Følger det har for Statshusholdningen, at Kontrollen glider ud af Folketingets Haand. Men helt anderledes er det med det store Felt, som Statsbanerne omfatte. Faktisk er den Kontrol, Folketinget der kan udøve, saa godt som slet ingen, og Statsbanerne ere jo dog ikke blot den største